

בענייני פאה נכricht וענין שבועות - שיעור 514

I. פאה נכricht שיש עליה חשש תקרובת עבودה זורה - לשאלת זו צריך בית דין חשוב מאד ולכארה קשה לסמוך על פסק של רב יחיד דחשש תקרובת ע"ז הוא חשש חמור שאין כמוهو ולהרבה פוסקים דאביוריינו בעבודה זורה ואיברא יש צרכי רכבים ואפשר יותר מ' 300,000 נשים שנוגעות להשאלה ואיך יכול לגוזר גזירות שאין הציבור יכול לעמוד בהם ולכך צריך פוסקים מופלגים לשאלה זו ומוקור האי דין הוא מעבודה זורה (ג"ה) דפירות שכצרו לע"ז נאשו בכך שהבצירה דומה לשחיטה ואולי ה"ה תליית השערות בהודו אצל בית הטומאה שם עיין בש"ע (י"ד קל"ט - ג) ומ"מ הכל תלוי בכך מהחלוקתיים (ג) אם הגילוח הוא לשם ע"ז דהינו שזה קרבן שלהם או רק מתנה או מעשה הכנע ש ראוי ליכנס לבית הטומאה (ג) ואם דבר שאין מקריבין מהם פניהם אסור מדין תקרובת ע"ז ועיין בקובץ תשוכות (ה - ע"ז צפס יט הל' פ' ז) ואם האיסור הנאה של תקרובת ע"ז הוא מן התורה עיין בתשובות והנהגות (ג - ל"ס ז' ו' - ע"ד) שהביא מכמה ראשונים שסוברים שהוא דורייתא (ג) ואם בתערובות אסור מן התורה או דרבנן (ג) ואם יש מחלוקת אם תקרובת עכו"ם יש איסור הנאה מן התורה או דרבנן דעת התוס' (צ"ק פליק יהלמן) והרמב"ן והרשב"א והר"ן (צ) דהוא רק מדרבנן אמן דעת החכמת אדם (פ"ז - ח"ד) דאפשרו בדרבנן כגון סתם יינם אפשר אסור (ג) ואם יש להתייר משום כל דפרוש מרובה פרוש יש כמה דעתות בעניין זה ובואר (ג) ועוד דהగאון באר שבע (י"ח) וה Maharsh"k בש"ת שנות חיים איסרו לצאת בפאה נכricht לרה"ר אפילו אם אין שום חשש תקרובת ע"ז ודלא כהשלטי הגבורים שאנו סמכים עליהם ועיין בש"ת יביע אומר (ד - ה"ע ג - ג) שכתב לאיסור בזו כרוב הפוסקים וכ"ש דהוי איסור תורה ואפשר זה יהיה השאלה החדשה לשבוע הבא

II. רב אהרן דוד דונר אמר באסיפה רבנים הפסיק של רב אלישיב

א) דהשערות שנטgalחת לפני בית הטומאה בהודו هي תקרובת ע"ז ואסורה בהנאה דעתך זה נעשה הגלחה בעניין המגלח והגלאה

ב) איסור לקנות פאה נכricht חדשה מכאן ולא אלא שטר הקשר

ג) ועל היישנות צריך לבאר אם יש בה שערות האסורות ואם א"א לבאר אולי יש לסמו"ך על הכל דכל דפרוש מרובה פרוש ותלו על הציבור ובואר אבל על החדשות צריך דוקא שטר הקשר

ד) ואין יכולם לסמו"ך על המוכרים שהם נוגעים בדבר

ה) פאה סינטיטית שהוא 100% מותרת בשימוש ואם רק ספק אם מעורב בה שיער אדם מותרת בשימוש שהרי תקרובת ע"ז בתערובת איסורה מדרבנן ובספק אפשר להקל שאין בחזקת איסור ואם ברור שמעורב בה שיער אדם דין כאות-ב) ואות-ג) ובואר

ו) והפאקס מרבי יוסף י. אפרתי שנכתב ללא חתימה אין יכולם לסמו"ך עליו ובואר ז) וכמה הרבנים שהיו שם נשאלו העורות ופקופקים על רב דונר ורב דונר נתן להם רשותليلך לרבי אלישיב בתענותיהם והם הلقו ולכך צריך עוד ביאור ובואר

III. יש אומרים שהמחלה של שנת חנוך הוא כמעט כמחלה שאין לו רפואה

- א) עיין בפרשת יתרו (י"ט - ז) שכותב שם ויהנו בדבריו וייחס שם ישראל נגד ההר ורשוי פירש כאיש אחד בלבד אחד אבל שאר כל החניות היו בתרעומות ובמחלוקות והיתכן? זה היה דור המדבר שראו כל הניסים והנפלאות במצרים ובקריעת ים סוף ובמדבר ואעפ"כ לא היו כאיש אחד אלא נגד ההר וו"א דמכך ראייה שקנאה ושנאה הן מדות טבעיות שקשה לתקנם
- ב) עיין בעז יוסף על העין יעקב (ימוט ס"ג): דתלמידי רבי עקיבא היו שונים זה מזה והטעם שמתו בזמן זהה דוקא אולי מפני שבמתן תורה כתיב כאיש אחד בלבד והוא שלא נגנו כבוד זה לזה ונענשו שלא זכו להישאר בחיים עד יום קבלת התורה עצמה (דבר יום ביומו דף י"ח.) וו"א שעונשם היה מפני שלא רצוי ללמד זה את זה וזהו חטא גדול שהרי בודאי כל מי שיודע איזה חידוש התורה חייב ללמדו לחברו וזה מדה מגונה (מעם לועז ויקיל דף י"א)
- ג) וידוע שנחרב בית מקדשינו משום הרעה הגדול הזה של שנת חנוך לנכני אי אפשר לומר שהוא שזה דבר טבעי שם כן הם היו אנוסים
- ד) בהלויה של רב יצחק אובי ז"ל הספק עליו דודו שמתו בעון הדור דהא עיקר הטעם שהצדיק נתפס בעון הדור הוא כדי שע"י זה אנו יחוירו בתשובה שנושאים ק"ו בעצמינו אם בארזים נפלת שלחבת מה יעשו אובי קיר ושאל דודו מ"מ אנו צריכים לדעת איך הדרך לעקור המדות הרעות כמו שנת חנוך והוא בקש מהגדולים בהלויה לחתת לנו חשבונו פרטי לרפא מהמחלה של שנת חנוך ושאר מדות הרעות

IV. השבעון פרטי לרפא מהמחלה של שנת חנוך

- א) עיין בדעת זקנים מבعلي התוספות (צלאגיט ס - ה) על הפסוק זה ספר תולדת אדם שהביא מאמר דרבינו עקיבא דואבת לרעך כמוך דזה כלל גדול בתורה וכן עזאי אומר דפסוק בדמות אלקיים עשה אותו גדול יותר שאף אם הוא אינו חושש לכבוד עצמו יש לו לחוש לכבוד חברו (מעשה שהגיד רב דן סgal על השדי חמד)
- ב) שמעתי מעשה שני רashi ישיבות שהיו שותפים במוסד אחד ונגנו בשלום ובשלוחה ללא שום פקוק ומחלוקת כל ימיהם וטעם הצלחתם היה משום שהם הביטו אחד על חבריו רק על המעלות הגדולות שהיו להם ולא על חסרוןוניהם
- ג) וגם שמעתי מעשה שנעשה ברב אליעזר זילבר ושמעון Weizenthal לאחר המלחמה שהוא לא רצה להיות דתי משום מעשה אכזרי שעשה איש דתי בסידור שלו במחנה אמר לו צריך להבית על האנשים הקשרים ולא על איש פרטי או מעשה פרטי
- ד) וגם שמעתי מעשה ברב איסר זלמן מלצר ורב דוד פינקל בעניין כתיבה בחול המועד על כלי צוקער הפסוק ענייך לנוכח יביטה ועפUFFיך יישרו נגדך (מכל' ז - כ"ה) שלומדים ממש דקדום דיבית על חסרוןוניהם ועל חסרוןונתו ועוד גם צריך לראות בסדר הפסוק דמלתא דלא רמייא עליה דיןיש לאו אדעתיה

ה) ובסוף דבר הכל תלוי בסעימתא דשמייא לכן עצה טוביה לבקש בסוף ש"ע שה' יעוזינו לחזור המדה הרעה של שנת חנוך וצריך לעשות זה בכל תפלה ש"ע כל ימינו עד ביאת משיח צדקינו במהרה בימיינו אמן והבא לטהר מסיעין אותו חаг כשר ושמח